

Jak se stkví mě - sto ne - bes - ké, v němž jest ko - mon - stvo an - děl - ské,
 nad zla - to jest, nad stří - bro jest je - ho krá - sa a je - ho je - ho čest.
 a je - ho
 a je - ho

1. Jak se stkví město nebeské,
v němž jest komonstvo andělské,
nad zlato jest, nad stříbro jest
jeho krása a jeho čest.
2. Nic nad nim zázračnějšího,
nic většího, pevnějšího,
nic dražšího, pěknějšího,
nic nenajdeš milejšího.
3. Na věky věkův trvati
bude to město a slouti
Jeruzalem, vlast přešťastná,
všem vyvoleným obecná.
4. K tomu městu mistr žádný
nepřiložil ruce pracný,
sám Stvořitel slovem jedním
vyzdvíhl jest je všem svatým.
5. Teď ne v zrcadle blýskavým
neb v nějakém stínu tmavým
tvář Boží svatí spatřují
a v ni se mile kochají.
6. Patrně všecko shlídají,
písně svaté prozpívají
a Boha svého milují,
jméno jeho vychvalují.
7. Darmot' jest, nic tak rozkošné,
nic tak drahé, nic tak pěkné,
jako jest nebeské město,
na něž pamatujeme často.
8. Zevnitř všecko jest stříbrné,
vnitř semo tam pozlacené,
perla drahá každá brána,
stkvostné bydlo Boha Pána.
9. Měsíc noc nepostříbřuje,
den slunce nepozlacuje,
Beránek světlo dodává,
jasný, milý časy dáva.
10. Sem, sem všichni pospíchejte,
sem, sem všickni vylítejte,
vám svá křídla holubičky
ať propůjčí a hrdličky.
11. Šťastný jest, kdo tam dolítne,
z mnohého zlého vynikne,
na věky se radovati
bude s vámi, všickni svatí,
Amen.